

Abstrakt

Bakalářská práce se zaměřuje na genderový režim disidentského prostředí a s ním souvisejícího genderového řádu celé socialistické společnosti, přičemž osvětluje genderové vztahy v disentu a zároveň klade důraz na výskyt projevů solidarity či naopak homosociální reprodukce mezi disidenty a disidentkami. Záměrem práce je prozkoumat jak souvisí polistopadové kariéry vybraných žen se způsobem a chápáním, jak se zapojily v disentu. Využívá k tomu sekundární analýzu dvou typů rozhovorů se sedmi bývalými disidentkami založenou na pěti kategoriích inspirovaných tezí Hany Havelkové o *hybridním tradicionalisticko-komunistickém modelu kariérní ženy* v kombinaci s rozborem odborné literatury zabývající se obecnějšími genderovými teoriemi i přístupy specificky zaměřenými na socialistickou společnost. Závěry práce jsou ve formě hypotéz navržených k uskutečnění výzkumů, které je mohou za pomoci jiné metodologie ověřit. Mezi stěžejní hypotézy patří, že bývalé disidentky po roce 1989 neustoupily ze svých „dobytých pozic“, ale naopak pokračovaly v úsilí, které už během disentu považovaly za nejpřínosnější.